

imødegåelse af den heromhandlede vistnok meget lille ulykkesrisiko er sikkert altfor vidtgående.

Spørgsmål af denne art har hidtil altid kunnet finde deres løsning gennem herhenhørende bestemmelser i de kollektive overenskomster, og således bør det sikkert fremdeles være, hvorfor vi foreslår, at bestemmelsen udgår af lovforslaget.

Nr. 4. Særligt farlige arbejdsmetoder.

Efter vor opfattelse er denne bestemmelse højst uheldig affattet, da den tillader meget forskellige subjektive skøn og ikke som den nuværende fabrikløvs § 17, stk. 2, giver plads for, at erfaring og anstillede forsøg danner basis for de i bestemmelsen nævnte forholdsregler.

Hele paragraf 18 må endvidere antages at være fuldstændig overflødig, da de forskrifter, paragraffen giver hjemmel til, sandsynligvis allerede vil kunne udstedes med hjemmel i lovforslagets § 9.

§ 20.

Stk. 2. Nødhjælp.

Under hensyn til, at begrænsningen med de 20 arbejdere er meget vag, bør der — jfr. arbejdsrådets indstilling af 1939 — indføjes: „på fast arbejdsplads.“ Herved opnås også den fordel, at bestemmelsen kun kommer til at omfatte arbejdspladser med en vis stab af faste arbejdere, der ikke skifter så hyppigt, som det er tilfældet, hvor arbejderne ikke har deres bestemte arbejdsplads, f. eks. fabrikker kontra byggepladser o. lign.

Da arbejderne hyppigt skifter arbejdsplads og det vil være uheldigt, dersom den samariteruddannede arbejder forlader pladsen, bør det sikkert overvejes, om det ikke ville være bedre at kræve, at en eller flere af funktionærerne havde gennemgået det i bestemmelsen omtalte kursus.

§ 28. Transportarbejde.

Stk. 1.

Ordene „og overanstrengelse“ bør udgå, bl. a. fordi de foreskrevne hjælpemidlers art og omfang ikke kan tilpasses efter slige vagt formulerede og individuelle kriterier.

Stk. 2.

Der bør ikke kunne pålægges arbejdsgiveren noget ansvar for manglende iagttagelse af, „at byrden under transporten ikke udsætter mennesker for fare,“ når risikoen beror på byrdens egen beskaffenhed eller dens emballering i sådanne tilfælde — f. eks. i forbindelse med losning —, hvor varen modtages, som den fremkommer fra det lossende skib. Da hele det pågældende afsnit iøvrigt angår sikkerhedsforanstaltninger overfor anvendelsen af de maskinelle transportmidler, kan det næppe heller have været meningen her at give en særlig forskrift med henblik på eventuel risiko hidrørende fra den manipulerede vare, og det foreslås derfor, at stykkets to sidste linier formuleres således:

„at byrden befæstes og frigøres på forsvarlig måde for herved at forhindre, at den under transporten udsætter mennesker for fare.“

Stk. 3.

Da forskrifterne angående vægtangivelse kun angår gods, som afskibes fra danske havne, bør i indledningen ordene: „For arbejde ved lastning og losning“ ændres til: „For arbejde ved lastning“.

Med hensyn til bestemmelsens sidste punktum henvises til, hvad herom udførligt er anført under de almindelige bemærkninger. I overensstemmelse hermed foreslås det, at dette punktum udgår, idet de herhenhørende forhold gøres til genstand for særlig lovgivning.

Skulle dette vort principale forslag ikke blive taget til følge, må det i hvert fald kræves, at de i disse forhold interesserede erhvervsorganisationer får afgørende indflydelse på reglernes indhold, jfr. vore bemærkninger til lovforslagets § 16.

§ 30.

Stk. 1, 2. og 3. punktum.

Med hensyn til indholdet og formuleringen af disse bestemmelser kan henvises til de ad § 14, nr. 11, fremførte indvendinger og det dør konkret formulerede forslag.